

مردها و زنها در عبادت

^۱ كُوْنُوا مُتَّمِّنِينَ يٰ كَمَا أَنَا أَيْضًا بِالْمَسِيحِ. ^۲ فَأَمْدَحُكُمْ، أَيَّهَا الِإِخْرَوْهُ، عَلَى أَنْكُمْ تَذَكُّرُونِي فِي كُلِّ شَيْءٍ وَتَحْفَظُونَ التَّعَالِيمَ كَمَا سَلَّمْتُهَا إِلَيْكُمْ.

الرجل والمرأة في العبادة

^۳ وَلَكِنْ إِرِيدُ أَنْ تَعْلَمُوا أَنَّ رَأْسَ كُلِّ رَجُلٍ هُوَ الْمَسِيحُ، وَأَمَّا رَأْسُ الْمَرْأَةِ فَهُوَ الرَّجُلُ، وَرَأْسُ الْمَسِيحِ هُوَ اللَّهُ. ^۴ كُلُّ رَجُلٍ يُصْلِي أَوْ يَسْتَبِّنُ وَلَهُ عَلَى رَأْسِهِ شَيْءٌ، يَسْتَبِّنُ رَأْسَهُ، وَأَمَّا كُلُّ امْرَأَةٍ تُصْلِي أَوْ يَسْتَبِّنُ وَرَأْسُهَا غَيْرُ مُغْطَى، فَتَسْتَبِّنُ رَأْسَهَا لَأَنَّهَا وَالْمَحْلُوقَةَ شَيْءٌ وَاحِدٌ يَعْيَهُ، إِذَ الْمَرْأَةُ إِنْ كَانَتْ لَا تَنْعَطِي، فَلَيُقْصَنَ شَعْرَهَا، وَإِنْ كَانَ قَبِيحاً بِالْمَرْأَةِ أَنْ تُقْصَنَ أَوْ تُحْلَقَ، فَلَتَسْتَعْطِي. ^۷ فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَسْتَغْفِي أَنْ يُعْطَى رَأْسُهُ لِكَوْنِهِ صُورَةَ اللَّهِ وَمَحْدَدَهُ، وَأَمَّا الْمَرْأَةُ فَهِيَ مَحْدُ الرَّجُلِ. ^۸ لَأَنَّ الرَّجُلَ لَيْسَ مِنَ الْمَرْأَةِ بَلِ الْمَرْأَةُ مِنَ الرَّجُلِ، وَلَأَنَّ الرَّجُلَ لَمْ يُحْلَقْ مِنْ أَجْلِ الْمَرْأَةِ بَلِ الْمَرْأَةُ مِنْ أَجْلِ الرَّجُلِ. ^{۱۰} لَهَذَا يَسْتَغْفِي لِلْمَرْأَةِ أَنْ يَكُونَ لَهَا سُلْطَانٌ عَلَى رَأْسِهَا مِنْ أَجْلِ الْمَلَائِكَةِ. ^{۱۱} غَيْرُ أَنَّ الرَّجُلَ لَيْسَ مِنْ دُونِ الْمَرْأَةِ وَلَا الْمَرْأَةُ مِنْ دُونِ الرَّجُلِ فِي الرَّبِّ، لَأَنَّهُ كَمَا أَنَّ الْمَرْأَةُ هِيَ مِنَ الرَّجُلِ هَكَذَا الرَّجُلُ أَيْضًا هُوَ بِالْمَرْأَةِ، وَلَكِنْ جَمِيعَ الْأَسْبَاءِ هِيَ مِنَ اللَّهِ. ^{۱۳} احْكُمُوا فِي أَنْفُسِكُمْ، هَلْ يَلْيُقُ بِالْمَرْأَةِ أَنْ تُصْلِي إِلَى اللَّهِ وَهِيَ غَيْرُ مُعَطَّةٍ؟ ^{۱۴} أَمْ لَيْسَ الطَّبِيعَةُ تَفْسِهَا تُعْلَمُكُمْ أَنَّ الرَّجُلَ إِنْ كَانَ مُرْجِي شَعْرَهُ فَهُوَ مَجْدُهُ لَهُ، وَأَمَّا الْمَرْأَةُ إِنْ كَانَتْ تُرْجِي شَعْرَهَا فَهُوَ مَجْدُ لَهَا، لَأَنَّ الشَّعْرَ قَدْ أَعْطَيَ لَهَا عِوضَ بُرْرَقِي. ^{۱۶} وَلَكِنْ إِنْ كَانَ أَخْدُ يُطْهِرُ أَنَّهُ يُجْبِي الْخِصَامَ، فَلَيْسَ لَنَا نَحْنُ عَادَةٌ بِتِلْ حَذِّهِ وَلَا لِكَنَائِسِ اللَّهِ.

قداسة العشاء الرباني

^{۱۷} وَلَكِنَّنِي إِذْ أَوْصِي بِهَذَا: لَسْتُ أَمْدَحُ كَوْنَكُمْ تَجْتِمِعُونَ لَيْسَ لِلْأَفْصَلِ بَلْ لِلأَرْدَاءِ. ^{۱۸} لَأَنِّي أَوْلَأُ، حِينَ جَمِيعُوكُمْ فِي الْكِنِيسَةِ، أَسْقَعْتُ أَنْ يَتَكَبَّرُ اتِّسْقَافَاتِ، وَأَصَدَّقْتُ بَعْضَ الْتَّصْدِيقِ. ^{۱۹} لَأَنَّهُ لَا بُدَّ أَنْ يَكُونَ يَتَكَبَّرُ يَدْعُ أَيْضًا لَيْكُونَ الْمُرْكُونَ طَاهِرِينَ يَتَكَبَّرُونَ. ^{۲۰} فَجِينَ تَجْتِمِعُونَ مَعًا لَيْسَ هُوَ لِأَكْلِ عَشَاءِ الرَّبِّ، لَأَنَّ كُلَّ وَاحِدٍ يَسْقِي قَيَّاحِدُ عَشَاءَ تَقْسِيهِ فِي الْأَكْلِ، فَالْوَاحِدُ يَجْمُوحُ وَالآخْرُ يَسْكُرُ. ^{۲۲} أَقْلِيسَ لَكُمْ بُيُوتَ تَأْكُلُوا فِيهَا وَتَسْرِبُوا؟ أَمْ تَسْهَمُونَ بِكِنِيسَةِ اللَّهِ وَتَحْجُلُونَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ؟ مَاذَا أَفْوَلُ لَكُمْ؟ ^{۲۳} أَمْدَحُكُمْ عَلَى هَذَا؟ لَسْتُ أَمْدَحُكُمْ. لَأَنِّي تَسْلَمْتُ مِنْ

^۱ پس اقتدا به من نمایید چنانکه من نیز به مسیح می‌کنم. ^۲ اما، ای برادران، شما را تحسین می‌نمایم از این جهت که در هرجیز مرآ یاد می‌دارید و اخبار را بطوری که به شما سپردم، حفظ می‌نمایید.

^۳ اما می‌خواهم شما بدانید که سر هر مرد، مسیح است و سر زن، مرد و سر مسیح، خدا. ^۴ هر مردی که سریوشیده دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌نماید. ^۵ هر زنی که سر برهنه دعا یا نبوت کند، سر خود را رسوا می‌سازد، زیرا این چنان است که تراشیده شود. ^۶ زیرا اگر زن نمی‌پوشد، موی را نیز بیزد؛ و اگر زن را موی بریند یا تراشیدن قبیح است، باید بپوشد. ^۷ زیرا که مرد را نباید سر خود را بپوشد چونکه او صورت و جلال خداست، اما زن جلال مرد است. ^۸ و نیز مرد بجهت زن آفریده نشد، بلکه زن برای مرد. ^۹ از این جهت زن می‌باید عزتی بر سر داشته باشد بهسب فرشتگان. ^{۱۰} لیکن زن از مرد جدا نیست و مرد هم جدا از زن نیست درخداوند. ^{۱۲} زیرا چنانکه زن از مرد است، همچنین مرد نیز بهوسیله زن، لیکن همه چیز از خدا. ^{۱۳} در دل خود انصاف دهید، آیا شایسته است که زن ناپوشیده نزد خدا دعا کند؟ ^{۱۴} آیا خود طبیعت شما را نمی‌آموزد که اگر مرد موی دراز دارد، او را عار می‌باشد؟ ^{۱۵} و اگر زن موی دراز دارد، او را فخر است، زیرا که موی بجهت پرده بدو داده شد؟ ^{۱۶} و اگر کسی ستیزه‌گر باشد، ما و کلیساهای خدا را چنین عادتی نیست.

شام خداوند

^{۱۷} لیکن چون این حکم را به شما می‌کنم، شما را تحسین نمی‌کنم، زیرا که شما نه از برای بهتری بلکه برای بدتری جمع می‌شوید. ^{۱۸} زیرا اولًا هنگامی که شما در کلیسا جمع می‌شوید، می‌شنوم که در میان شما شفاقها روی می‌دهد و قدری از آن را باور می‌کنم. ^{۱۹} آن جهت که لازم است در میان شما بعد از این می‌باشد تا که مقبولان از شما ظاهر گردند. پس چون شما در یک جا جمع می‌شوید، ممکن نیست که شام خداوند خورده شود، ^{۲۰} زیرا در وقت خوردن هر کس شام خود را پیشتر می‌گیرد و یکی گرسنه و دیگری مست

إِنَّ الرَّبَّ مَا سَلَّمْتُكُمْ أَيْضًا: إِنَّ الرَّبَّ يَسُوعَ، فِي الْلَّيْلَةِ الَّتِي
أَسْلَمَ فِيهَا، أَحَدَ حُبْنَزًا²⁴ وَشَكَرَ، فَكَسَرَ وَقَالَ: حُذُوا كُلُّوا،
هَذَا هُوَ جَسَدِي الْمَكْسُورُ لِأَخْلِكُمْ، اصْتَفِعُوا هَذَا
لِذِكْرِي.²⁵ كَذَلِكَ الْكَاسِ أَيْضًا، بَعْدَمَا تَعَشَّوْا، قَائِلًا: هَذِهِ
الْكَاسُ هِيَ الْعَهْدُ الْجَدِيدُ يَدْمِي، اصْتَفِعُوا هَذَا كُلُّما
شَرِّيْتُمْ لِذِكْرِي. فَإِنَّكُمْ كُلُّمَا أَكَلْتُمْ هَذَا الْحُبْنَزَ وَشَرِّيْتُمْ
هَذِهِ الْكَاسَ تُحِبُّونَ بِمَقْوِتِ الرَّبِّ إِلَى أَنْ يَحِيَّءَ.²⁷ إِذَا أَيْ
مَنْ أَكَلَ هَذَا الْخَبْرَ أَوْ سَرِّبَ كَاسَ الرَّبِّ يَدْعُونَ اسْتِحْفَاقًا
يَكُونُ مُحْرِمًا فِي جَسَدِهِ الرَّبِّ وَدَمِهِ.²⁸ وَلَكِنْ لِيَمْجُنِ
الْإِنْهِسَانُ لِنَفْسِهِ وَهَكُذا يَأْكُلُ مِنَ الْحُبْنَزِ وَيَسْرِبُ مِنَ
الْكَاسِ،²⁹ لَأَنَّ الَّذِي يَأْكُلُ وَيَسْرِبُ يَدْعُونَ اسْتِحْفَاقًا، يَأْكُلُ
وَيَسْرِبُ دَيْنُونَ لِنَفْسِهِ عَيْرُ مُمِيزٍ حَسَدَ الرَّبِّ. مِنْ أَخْلِ
هَذَا فِي كُمْ كَثِيرُونَ صُعْقَاءَ وَمَرْضَى وَكَثِيرُونَ
يَرْقُدُونَ.³¹ لَاتَّنَا لَوْ كُنَّا حَكَمَتَا عَلَى أَنْفُسِنَا لَمَّا حُكِمَ
عَلَيْنَا، وَلَكِنْ إِذْ قَدْ حُكِمَ عَلَيْنَا نُؤَدَّبُ مِنَ الرَّبِّ لِكَيْ لَا
نُدَانَ مَعَ الْعَالَمِ.³³ إِذَا، يَا إِحْوَيِ، جِينَ تَحْمِمُونَ لِلأَكْلِ،
اُسْتَظِرُوا بَعْضُكُمْ بَعْضًا. إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَجُوعُ قَلْيَأً كُلُّ فِي
الْبَيْتِ كَيْ لَا تَحْمِمُوا لِلْدِيْنُونَةَ، وَأَمَّا الْأُمُورُ الْتَّابِقَةُ
وَعِنْدَمَا أَحِيُّ أَرْتُبُهَا.

می شود.²² مگر خانه ها برای خوردن و آشامیدن ندارید؟
یا کلیسا ها خدا را تحیر می نمایید و آنانی را که ندارند
شرمنده می سازید؟ به شما چه بگویم؟ آیا در این امر
شما را تحسین نمایم؟ تحسین نمی نمایم!²³ زیرا من از
خداآوند یافتم، آنچه به شما نیز سپردم که: عیسی
خداآوند، در شبی که او را تسليم کردند، نان را
گرفت²⁴ و شکر نموده، پاره کرد و گفت: بگیرید
بحورید، این است بدن من که برای شما پاره می شود.²⁵
این را به یادگاری من بجا آرید.²⁵ و همچنین پیاله، را نیز
بعد از شام و گفت: این پیاله عهد جدید است در خون
من. هرگاه این را بنوشید، به یادگاری من بکنید. زیرا
هرگاه این نان را بخورید و این پیاله را بنوشید، موت
خداآوند را ظاهر می نماید تا هنگامی که بازآید.²⁷ پس
هر که بطور ناشایسته نان را بخورد و پیاله خدااآوند را
بنوشد، مجرم بدن و خون خدااآوند خواهد بود. اما هر
شخص خود را امتحان کند و بین طرز از آن نان
بخورد و از آن پیاله بنوشد.²⁹ زیرا هر که می خورد و
می نوشد، فتوای خود را می خورد و می نوشد اگر بدن
خداآوند را تمیز نمی کند.³⁰ از این سبب بسیاری از شما
ضعیف و مرضیاند و بسیاری خوابیده اند. اما اگر
برخود حکم می کردیم، حکم بر ما نمی شد. لکن
هنگامی که بر ما حکم می شود، از خدااآوند تأدیب
می شویم مبادا با اهل دنیا بر ما حکم شود.³¹ لهذا، ای
برادران من، چون بجهت خوردن جمع می شوید،
منتظر یکدیگر باشید.³⁴ و اگر کسی گرسنه باشد، در
خانه بخورد، مبادا بجهت عقوبت جمع شوید. و چون
بیایم، مابقی را منتظم خواهم نمود.